

BETÆNKNING**afgivet af udvalget for Forretningsorden****vedrørende****Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Inatsisartut tilslutter sig Formandskabets planer om opførelse af en ny bygning til Inatsisartut med tilhørende administrative enheder***(Fremsat af Inatsisartuts Formandskab)***Afgivet til forslagens 2. behandling**

Udvalget har under behandlingen bestået af:

Inatsisartutmedlem Lars-Emil Johansen, Siumut, formand
Inatsisartutmedlem Agathe Fontain, Inuit Ataqatigiit, næstformand
Inatsisartutmedlem Kristian Jeremiassen, Siumut
Inatsisartutmedlem Ane Hansen, Inuit Ataqatigiit
Inatsisartutmedlem Finn Karlsen, Siumut
Inatsisartutmedlem Gerhardt Petersen, Atassut
Inatsisartutmedlem Jens B. Frederiksen, Demokraterne
Inatsisartutmedlem Randi Broberg, Partii Inuit
Inatsisartutmedlem Juliane Henningsen, Inuit Ataqatigiit, suppleant
Inatsisartutmedlem Michael Rosing, Demokraterne, suppleant

Forslaget blev ved Inatsisartuts førstebehandling den 7. november 2013 henvist til behandling i Udvalget for Forretningsorden. Med nærværende betænkning fremlægger udvalget sit supplerende og uddybende bidrag til Inatsisartuts beslutningsgrundlag.

Forslagets indhold og formål

Formandskabet for Inatsisartut har taget initiativ til opførelsen af en ny parlamentsbygning til Inatsisartut. Bygningen skal som udgangspunkt anvendes af Inatsisartut, Bureau for Inatsisartut og de i Inatsisartut repræsenterede politiske partier samt tilhørende partisekretariater.

Bygningens placering, udformning og størrelse er ikke endeligt besluttet. Forslaget har følgende karakter af principbeslutning samt bemyndigelse til at færdigudarbejde planerne om

en ny parlamentsbygning og indgå de fornødne aftaler om opførelse af en sådan indenfor de i forslaget beskrevne praktiske og økonomiske rammer.

1. behandling af forslaget i Inatsisartut

Der konstateredes under førstebehandlingen generel opbakning til forslagets intentioner og handlemåder fra Naalakkersuisut samt fra alle partierne undtagen Demokraterne. Demokraterne var dog enige i, at Inatsisartutsalen er for lille, og foreslog dette problem løst ved at reducere antallet af medlemmer af Inatsisartut til 25.

Hørings svar

Udvalget konstaterer, at det til grund for forslaget på daværende tidspunkt udarbejdede materiale samt en kort overordnet redegørelse herfor blev sendt til høring hos de i Inatsisartut indvalgte politiske partier den 22. juni 2013 med anmodning om svar senest den 29. juli 2013. Der blev afgivet høringssvar fra Siumut og Inuit Ataqatigiit. Begge var positive.

De øvrige partier afgav ikke høringssvar, hvorfor forslagsstiller, som det er sædvane ved høringer, har måttet lægge til grund, at der var opbakning til planerne også hos de partier, som ikke afgav høringssvar.

Udvalgets behandling af forslaget

BOT og OPP

Formandskabet har foreslået byggeriet opført efter en såkaldt BOT-model. BOT står for Build-Operate-Transfer. For detaljerne i den konkrete BOT-model skal Udvalget for Forretningsorden henvide til den nærmere beskrivelse i beslutningsforslagets bilag A, afsnit 7. Endvidere omtales modellen nærmere i nærværende betæknings afsnit om økonomiske konsekvenser.

Denne type samarbejds- og organisationsformer falder ind under betegnelsen offentligt-private partnerskaber (OPP). Sådanne partnerskaber er ikke meget udbredte i Grønland endnu, men det synes klart, at samarbejdsformen i Danmark vinder stadigt stigende udbredelse. Statens Bygningsstyrelse anbefaler således OPP vurderet i fh.t. alle offentlige byggerier til en pris på over 100 mio. kr. Bygningsstyrelsen beskriver på sin hjemmeside modellen og dens fordele således:

”OPP er organisationsform, der anvendes til at løse offentlige bygge- og anlægsopgaver.

Kernen i OPP er, at det offentlige finder en privat leverandør til ikke blot at gennemføre et byggeprojekt men også at drive byggeriet. Den private part får altså ikke blot ansvar for byggeriet, men også for efterfølgende vedligehold og driftsopgaver. Derfor stiller den offentlige part i højere grad funktionskrav end

udførelseskrav til den private part, som dermed får et større råderum end i sædvanlige bygge- og anlægsprojekter. OPP-leverandøren skal nemlig selv finde ud af hvordan, det sikres, at et byggeri får de aftalte funktioner, og hvordan det efterfølgende drives og vedligeholdes. Det medfører et stort incitament til at udtænke langtidsholdbare løsninger og løse opgaven rigtigt fra starten.

I et OPP-projekt tænker man blandt andet finansiering, etablering og løbende drift og vedligehold sammen i ét og samme udbud af et projekt. Den væsentlige investering foretages af den private part, mens den offentlige part løbende betaler for opgaven, der typisk strækker sig over en længere periode – f.eks. 10-30 år.

En helt central udfordring ved OPP er, at begge parter skal vænne sig til nogle andre roller, end de ellers er vant til. Den offentlige part skal agere som bestiller, og den private part skal tage bygherrerollen til sig og gribe det ansvar, som det indebærer.”¹

Det fremgår sammesteds, at en række OPP-projekter i Danmark allerede er blevet taget i brug eller bliver det indenfor det kommende år, herunder flere domstole, Rigsarkivet, Landsarkivet m.v. Modellen beskrives under overskriften ”Et middel til effektivisering” som et af regeringens midler til at nå det overordnede mål om en effektiv offentlig sektor, der kan levere service af høj kvalitet på den mest omkostningseffektive måde.

Der ses ikke åbenbare årsager til, at modellen ikke skulle kunne finde (yderligere) anvendelse i Grønland, idet det dog samtidig bemærkes, at modellen som anført fordrer, at modellens parter er i stand til at agere på anden vis end vanligt. Udvalget har tillid til, at den grønlandske anlægs- og rådgiverbranche er i stand til dette og ser på denne baggrund ingen tvingende årsager til, at Inatsisartut skulle afskære sig fra de fordele, som modellen synes egnet til at medføre.

Overordnet prioritering af midler til byggeri af nyt Inatsisartut

Under debatten i Salen berørtes fra flere sider spørgsmålet om, hvorvidt det ud fra en fordelingspolitisk synsvinkel er rimeligt at afsætte midler til et formål som nærværende.

Udvalget for Forretningsorden skal til dette bemærke, at den politiske overvejelse om det rimelige i at afsætte midler til nærværende projekt ikke adskiller sig principielt fra tilsvarende overvejelser i forbindelse med opførslen af andre større offentlige byggerier, såsom f.eks. Ilimmarfik. Udvalget har forståelse for denne overvejelse. I en situation, hvor kravene og ønskerne til offentlige ydelser og offentligt understøttet byggeri er voksende er en sådan overvejelse både naturlig og forventelig. Udvalget må imidlertid også konstatere, at det foreslåede byggeris direkte påvirkning af øvrige offentlige anlægs- eller renoveringsopgaver

¹ <http://www.bygst.dk/viden-om/samarbejds-og-organisationsformer/offentligt-privat-partnerskab/>

er søgt begrænset ved den i forslaget angivne finansieringsform. Den i forslaget skitserede finansieringsform vil således medvirke til at sprede betalingen af byggeriet over en forventelig 20-30 årig periode, hvorved byggeriets påvirkning af den årlige anlægsramme på finansloven kan begrænses.

Det lader sig naturligvis ikke modsige, at en spredning af finansieringen af byggeriet over en 20-30 årig periode via optagelse af et realkreditlån via Illuut A/S grundet de løbende renteudgifter samlet set umiddelbart vil være dyrere end sædvanlig forud erlægelse af den samlede byggesum via en anlægsbevilling over finansloven. I de berørte år ville en sådan traditionel finansiering imidlertid lægge beslag på en større andel af finanslovens anlægsramme, end det ville være politisk ønskeligt, idet andre politisk prioriterede indsatser, såsom f.eks. en generel indsats mod skimmelsvamp i offentligt ejede boliger, hermed ville kunne blive mærkbart begrænsede.

Samtidig må det bemærkes, at den foreslåede BOT-model for opførelsen er principielt egnet til at fremme, at Inatsisartut får mere kvalitet for pengene og løber en mindre risiko, fordi den private part i byggeriet bliver økonomisk ansvarlig for opførelsesfasen². Samtidig har den private part et klart incitament til at sammentænke byggeri, drift, vedligehold og energi i et langsigtet perspektiv, da den private part står som ejer af byggeriet i perioden frem til overdragelsen af byggeriet til Inatsisartut.

Udvalget må antage, at en tilsvarende vurdering lå til grund for beslutningen om køb af kontortårnet på Nuuk Center, som i dag anvendes af dele af centraladministrationen. Udvalget finder på det foreliggende grundlag ikke anledning til at anlægge en anden vurdering.

Om en byggegrund og de nuværende bygninger

Det er Udvalgets forståelse, at en ny Inatsisartutbygning ikke påtænkes opført på den grund, hvor den nuværende Inatsisartutbygning ligger. Udvalget er bekendt med, at flere forskellige alternative placeringer i byen overvejes, og at der forventes en dialog med kommunen herom. Udvalget ser dette som et forhold af væsentlig betydning for projektets succes og skal opfordre til, at denne dialog fremmes.

Udvalget konstaterer herudover, at der ikke er truffet beslutning om fremtidig anvendelse af de bygninger, som i dag anvendes af Inatsisartut med tilhørende enheder, efter ibrugtagningen af en ny bygning til Inatsisartut.

Som udgangspunkt påregnes bygningerne tilbagegivet til Naalakkersuisut, som herefter må træffe nærmere beslutning om bygningernes fremtidige anvendelse.

² Illuut A/S anses kan i denne kontekst, på trods af sit offentlige ejerforhold, qua sin selskabsform anses som en privat aktør.

Udvalget anser det herefter som ganske sandsynligt, at Naalakkersuisut i forbindelse med såvel det af yderligere hjemtagning af sagsområder fra Danmark som af udviklingen af råstofferforvaltningen forventede stigende behov for kontorfaciliteter i nærhed af centraladministrationen vil beslutte, at nedrive en række af såvel de af Inatsisartut som af Naalakkersuisuts administration i dag anvendte bygninger i det eksisterende centraladministrationskompleks, idet bygningernes fortsatte anvendelse som almindelige kontorer må påregnes at forudsætte en gennemgribende renovering og istandsættelse, hvilket som bekendt tidligere er vurderet på sigt at være en dyrere løsning end opførslen af et almindeligt standardkontorbyggeri med tilsvarende antal kvadratmeter.

Udvalget skal i denne sammenhæng henlede opmærksomheden på, at de enkelte bygninger i Centraladministrationskomplekset er opført løbende som selvstændige mindre byggerier. Det er følgelig forståelsen, at enkelte bygningsenheder vil kunne nedrives uafhængigt af de øvrige bygningsenheder.

Mulighed for ændringer

Såfremt nærværende beslutningsforslag vedtages af Inatsisartut påregner Udvalget for Forretningsordenen at modtage en ansøgning om en tillægsbevilling på 3 mio. kr. til færdiggørelse af projektet.

Udvalget konstaterer, at der følgelig endnu ikke er indgået bindende aftaler særligt om udbudsform og finansiering. Udvalget finder på denne baggrund anledning til at bemærke, at Formandskabet bør være stillet frit til også at vælge andre modeller end de i beslutningsforslaget anførte, såfremt dette måtte vise sig mere hensigtsmæssigt længere fremme i processen.

Udvalget tænker her særligt på planen om at udbyde projektet som et samlet udbud omfattende både en arkitektkonkurrence og et tilbud på at opføre byggeriet. Udvalget deler umiddelbart Formandskabets opfattelse af denne udbudsform som fordelagtig. Udvalget finder dog samtidig, at det er ønskeligt, at der indkommer tilbud fra flere forskellige sider på opførslen af byggeriet. Måtte der med den anvendte udbudsform imod forventning kun indkomme et utilstrækkeligt antal eller på anden vis uantagelige tilbud om opførslen af byggeriet må Formandskabet derfor overveje et nyt udbud under en anden udbudsform, f.eks. som en traditionel arkitektkonkurrence med efterfølgende udbud af entrepriser.

Udvalget konstaterer herudover, at der endnu ikke er udarbejdet en egentlig behovs- og arbejdsanalyse med henblik på nærmere at definere byggeriets fysiske omfang. Det er hermed heller ikke afklaret, hvor stort byggeri, som der bliver tale om. Udvalget noterer sig, at der foreløbigt er skønnet med 3500 kvadratmeter, idet Formandskabet har reserveret sig muligheden for at opføre et byggeri på op til 5000 kvadratmeter, såfremt dette måtte vise sig at være mere hensigtsmæssigt. Da byggeriets omfang samt en række tilhørende forhold samt

de til bygningen konkrete tilhørende faciliteter således mangler afklaring, er det klart, at den samlede pris for opførelsen også alene kan have karakter af estimat. Udvalget vil komme nærmere ind på dette i næste afsnit af betænkningen.

Forslagets økonomiske konsekvenser

Såfremt nærværende beslutningsforslag vedtages af Inatsisartut påregner Udvalget for Forretningsorden at modtage en ansøgning om en tillægsbevilling på 3 mio. kr. jfr. det i beslutningsforslaget herom anførte. Disse midler vil blive anvendt til forstudier, registrering af brugerønsker og adfærd, sikkerhedskrav, programoplæg og bygherrerådgiverprojektering og færdiggørelse af byggeoverslaget.

Det fremgår af de til forslaget hørende bilag, at Formandskabet har lagt vægt på, at nærværende anlægsprojekt ikke på forhånd underdimensioneres. På denne baggrund er det højeste antal kvadratmeter, som der foreløbigt projekteres med, øget undervejs i projektets tilblivelse. Det fremgår således, at der på nuværende stadium arbejdes med et projekt på mellem 3000 og 5000 kvadratmeter til en opførelsespris på mellem 95 og 190 mio. kr. idet dog samtidig er anført, at byggeriet af omfang forventeligt vil ligge i den lavere ende af dette interval.

Som anført vil byggeriet blive opført efter en BOT-model. Det betyder, at Formandskabet indgår aftale med en privat bygherre – Ejendomsselskabet Illuut A/S - om opførelsen af byggeriet. Bygherren rejser selv finansieringen af byggeriet, opfører det, og udlejer det herefter til Inatsisartut for en nærmere aftalt uopsigelig lejeperiode.

Som eksempel er i beslutningsforslaget anført, at en bygning på 3500 kvadratmeter påregnes at have en årlig leje på mellem 10,5 og 12,5 mio. kr.

Efter udløbet af den uopsigelige lejeperiode overgår byggeriet vederlagsfrit til offentlig ejendom.

Naalakkersuisut har i svarnotatet nærmere undersøgt omkostningerne, idet det estimeres, at de årlige omkostninger i forbindelse med opførelsen af en bygning mellem 3000 og 5000 kvadratmeter afhængigt af byggeomkostninger og materialevalg vil blive på mellem 8,8 og 16,7 mio. kr. hvortil kommer udgifter til drift og vedligehold.

Disse udgifter vil være faste i perioden indtil bygningen overgår til Grønlands Selvstyres ejendom, hvorefter der alene vil skulle afholdes drifts- og vedligeholdelsesudgifter.

Udvalget skal samtidig bemærke, at der med vedtagelsen af nærværende beslutningsforslag gives Formandskabet en bemyndigelse til at gå videre med projektet og til – efter afsættelsen af den omtalte tillægsbevilling – at indgå samtlige fornødne kontrakter om opførelsen af en ny

bygning til Inatsisartut. Der vil således ikke blive forelagt Inatsisartut yderligere forslag til beslutning om projektet. Udvalget forventer og har tiltro til, at Formandskabet vil udnytte denne bemyndigelse på en ansvarlig vis, således at ønsket om at opføre en signaturbygning afvejes i fh.t. udgifterne hermed.

Udvalget for Forretningsorden ønsker i forlængelse heraf at blive forelagt det endelige projektforslag, inden Formandskabet indgår en endelige aftale om igangsætning af et byggeri.

Udvalget for Forretningsorden må endelig konstatere, at projektets totaløkonomi endnu mangler at blive endeligt beskrevet. Det er udvalgets forståelse, at den omtalte tillægsbevilling på 3 mio. kr. vil blive anvendt bl.a. til dette formål. Udvalget finder dette hensigtsmæssigt.

Udvalget finder det dog også ønskeligt, at der allerede i indeværende betænkning sker en tydeliggørelse af de økonomiske konsekvenser ved at opføre en ny bygning til Inatsisartut set i fh.t. en renoveringsløsning.

Det bemærkes i denne forbindelse indledningsvis, sådan som det også er anført andetsteds i betænkningen, at de af Inatsisartut i dag benyttede bygninger F, G og halvdelen af L vil blive tilbagegivet til Naalakkersuisut i forbindelse med ibrugtagningen af en ny Inatsisartutbygning. Det falder udenfor Udvalgets kompetence at træffe afgørelse om hvad Naalakkersuisut herefter skal benytte disse bygninger til, eller om de skal nedrives, og så vidt Udvalget er orienteret har Naalakkersuisut heller ikke truffet nogen beslutning vedrørende dette spørgsmål.

Inatsisartut betaler i dag ikke leje for disse bygninger, og de vedligeholdes kun i begrænset omfang via en bevilling på de årlige finanslove, hvorfor der er oparbejdet et ikke ubetydeligt vedligeholdelseefterslæb på dem.³

Det er derfor naturligvis også åbenbart, at den absolut billigste løsning for Inatsisartut på kort sigt blot er at fortsætte af dette spor og lade vedligeholdelseefterslæbet i form af bygningsforfaldet vokse sig større år for år. Hermed forbliver de eksisterende bygningsmæssige udfordringer uløste, og i realiteten optager man hermed blot et løbende lån i sin egen ejendom. Økonomisk betegnes denne adfærd som en nedsparring (i modsætning til opsparing). Det har været den valgte løsning igennem en lang årrække, men det er efterhånden politisk erkendt, at en sådan laden stå til er uansvarlig, idet der herved ophobes et betydeligt vedligeholdelseefterslæb i bygningsmassen.

³ Der henvises til finanslovens hovedkonto 20.30.11 Vedligeholdelse af Selvstyrets bygninger. Bevillingen omfatter ikke alene de bygninger, som benyttes af Inatsisartut, og der er ikke udarbejdet specificerede opgørelser over hvor stor en andel af bevillingen, der benyttes til netop de af Inatsisartut anvendte bygninger.

I det omfang, man ønsker at træffe en ansvarlig løsning, er spørgsmålet herefter alene, om der skal gennemføres en renovering eller et nybyggeri. Den politiske udfordring består i at vurdere, *hvornår* tiden er inde til at træffe denne beslutning – ikke *om* den skal træffes.

Forskellen imellem udgifterne til en renovering og et nybyggeri til Inatsisartut kan illustreres nedenfor, idet de her anførte priser først vil blive endeligt bekræftede ved udarbejdelsen af egentlige C og B-overslag

Der tages udgangspunkt i at Inatsisartut i dag vurderes have rådighed over et areal på 2200 kvadratmeter (incl. 1. etage i Bygning L).

Udgiften til at **nyopføre** et tilsvarende antal kvadratmeter kan estimeres som følger:

Nybyggeri af 2200 m2	kr. pr m2	
Byggeprogram, projektering, rådgiver, konsulenter:	3.100	
Alle entrepriser:	21.000	
Installationer og inventar:	3.250	
Udsmykning m.v	2.250	
Sum	29.600	
Reserve og uforudsete udgifter	2.960	
Total	32.560	
Totaludgift ved nybyggeri		71.632.000

Årlig udgift til nødvendig vedligeholdelse (2 pct): 1.432.640

Udgiften til at **renovere** et tilsvarende antal kvadratmeter kan estimeres som følger:

Renovering af 2200 m2	
Byggeprogram, projektering, rådgiver, konsulenter:	3.100
Alle entrepriser:	15.500
Installationer og inventar:	2.750
Udsmykning m.v	2.250
Sum	23.600
Reserve og uforudsete udgifter (10 pct)	2.360
Total	25.960

Samlet pris for renovering af 2200 m2 57.112.000

Leje af lokaler på 2200 m2 i en anslået 2-årig periode:

Anslået årlig kvadratmeterleje: 1700 6.800.000

Tab af arbejdsproduktivitet herunder sygedage i 2 år

2 pct af årlig lønsum INA+LABU 44,5 mio. 1.780.000

Totaludgift ved renovering: **65.692.000**

Årlig udgift til vedligeholdelse (4 pct) 2.284.480

Forskel på nybyggeri og renovering:

5.940.000

Forskel i årlig vedligeholdelsesudgift:

851.840

Som det fremgår, er det umiddelbart en besparelse ved renovering på 5.940.000 kr. Men udgiften til at vedligeholde det renoverede byggeri er højere end nybyggeriet, idet det er 850.000 kr. dyrere årligt at holde det renoverede byggeri i orden. Det medfører, at der allerede efter 8 år er en besparelse ved at opføre nybyggeri fremfor at renovere.

En renoveringsløsning som skitseret vil herudover enten ikke eller kun delvis løse en række af de problemer, som i dag præger den eksisterende bygningsmasse.

F.eks. kan de konstaterede problemer med dårligt indeklima grundet lav rumhøjde ikke afhjælpes ved en renovering. Det medfører, at man må acceptere synlige kanaler og rørføring, hvilket næppe harmonerer med den gængse opfattelse af et parlaments værdighed.

Ligeledes vil ønskerne om nye faciliteter, såsom bibliotek, sikringsrum, en større mødesal, bedre forhold for tilhørere og presse ikke kunne imødekommes, da en renovering uden nybyggeri jo naturligvis ikke vil øge det samlede antal kvadratmeter, som er til rådighed i fh.t. i dag.

Ligeledes vil en renovering ikke ændre afgørende på bygningernes udseende og funktionalitet.

Der er i ovenstående eksempel taget udgangspunkt i et nybyggeri og en renovering i samme størrelsesorden for at gøre tallene direkte sammenlignelige. Ved opførelse af et nybyggeri med yderligere faciliteter i fh.t. i dag er det naturligvis tænkeligt, at kvadratmeterbehovet vil blive større end 2200 kvadratmeter, hvilket vil påvirke den samlede opførelsespris.

Det bemærkes i den forbindelse særligt, at der vil være lavere årlige driftsudgifter ved et nyt byggeri end ved de eksisterende bygninger, også selvom disse renoveres.

Det må dog bero på en nærmere udregning i forbindelse med forslaget's færdigprojektering og udarbejdelse af endeligt byggeoverslag, hvor hurtigt den lavere driftudgift medfører en egentlig besparelse.

Udvalgets afsluttende bemærkninger

Udvalget finder afsluttende anledning til at understrege nærværende beslutningsforslags karakter af principbeslutning og bemyndigelse til at færdigudarbejde anlægsprojektet. Indtil dette arbejde er færdiggjort, og der følgelig er truffet beslutning om byggeriets omfang, og kontrakter om opførelse af byggeriet er indgået på baggrund af udbudsforretningen, kendes de

samlede omkostninger ved byggeriet ikke. Med nærværende forslag er alene angivet den økonomiske ramme, som projektet skal holde sig indenfor.

Udvalgets finder på baggrund af sine drøftelser herudover anledning til at udtrykke sin opbakning til den af Formandskabet anbefalede BOT-model og i bredere forstand anvendelsen af OPP-organisationsformen. Det er Udvalgets vurdering, at OPP-organisationsformen bør kunne finde bred anvendelse indenfor det offentlige byggeri. Udvalget ser modellen som egnet i fh.t. byggeri af f.eks. skoler, boliger, havne og lufthavne. Udvalget skal **opfordre** Naalakkersuisut til at inddrage modellen i kommende anlægsprojekter.

Udvalget finder det i denne sammenhæng væsentligt, at OPP-formen er egnet til at sikre, at den private partner i byggeriet forpligtes i fh.t. byggeriets endelige drift. OPP synes på denne baggrund egnet til at begrænse de omfattende problemer med at sikre den fornødne kvalitet i meget af det offentlige byggeri, jfr. bl.a. erfaringerne fra udvidelsen af Inuili i Narsaq.

Udvalgets indstillinger

Et flertal i udvalget bestående af repræsentanterne for Siumut, Inuit Ataqatigiit, Atassut og Partii Inuit, tilslutter sig medforslaget med de i betænkningen anførte bemærkninger.

Ovennævnte udvalgsflertal indstiller på denne baggrund forslaget til vedtagelse

Et mindretal i udvalget bestående af repræsentanten for Demokraterne skal om forslaget bemærke:

Demokraterne prioriterer befolkningens behov højere end politikernes behov. Det er IKKE et udtalt behov i befolkningen, at landets politikere får bedre arbejdsforhold for et trecifret millionbeløb. Den almindelige borger ville nok foretrække, at de mange penge blev brugt på at sikre ordentlige arbejdsforhold for lærere og elever på nedslidte folkeskoler for blot at nævne et område, hvor pengene ville være bedre brugt.

Prisen for byggeriet af en ny Inatsisartutsal er kun gået opad siden projektet første gang blev præsenteret af Formandskabet. Lige i øjeblikket er prisen omkring 200 millioner, hvilket betyder, at der de næste 30 år skal lægges mere end 300 millioner kroner i husleje. Og ingen kan med sikkerhed sige, at prisen ikke bliver endnu højere.

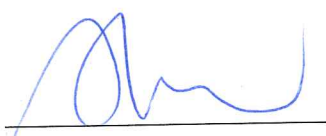
Det vil være langt billigere at renovere de nuværende bygninger, og et vil i Demokraternes øjne være en mere anstændig løsning. At bruge 300 millioner kroner eller mere på en bygning

til Inatsisartut er ikke rimeligt set i forhold til befolkningens behov.

Demokraterne anbefaler på den baggrund, at forslaget forkastes, da pengene kan bruges bedre på mange andre områder.

Ovennævnte udvalgsmindretal indstiller på denne baggrund forslaget til forkastelse.

Med disse bemærkninger og med den i betænkningen anførte forståelse skal udvalget hermed overgive forslaget til 2. behandling.

Rendborg

Jensh

(Formand)

Julian

